

REGULAMENTUL (UE) NR. 662/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 15 mai 2014****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel tehnic a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) La 8 decembrie 2012, în cadrul celei de a opta sesiuni, Conferința părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (denumită în continuare „CCONUSC”), având rolul de reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, a adoptat Amendamentul de la Doha, prin care s-a stabilit cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, începând la 1 ianuarie 2013 și încheindu-se la 31 decembrie 2020 (denumit în continuare „Amendamentul de la Doha”).
- (2) Articolul 4 din Protocolul de la Kyoto prevede posibilitatea ca părțile să își îndeplinească în comun angajamentele care le revin în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto. În momentul adoptării Amendamentului de la Doha, Uniunea și statele sale membre, împreună cu Croația și Islanda, au declarat că angajamentele cuantificate de limitare și de reducere a emisiilor pentru Uniune, pentru statele sale membre, pentru Croația și pentru Islanda aferente celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto se bazează pe interpretarea că acestea vor fi îndeplinite în comun în conformitate cu articolul 4 din Protocolul de la Kyoto. Declarația respectivă se regăsește în Raportul conferinței și a fost avizată de Consiliu la 17 decembrie 2012.
- (3) Protocolul de la Kyoto solicită părților care au ajuns la un acord privind îndeplinirea în comun a angajamentelor asumate în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto să stabilească în acordul respectiv nivelul de emisii alocat fiecărei părți. Protocolul de la Kyoto impune ca părțile la un acord de îndeplinire în comun să notifice secretariatului CCONUSC condițiile acordului respectiv la data depunerii instrumentelor lor de acceptare.
- (4) Adoptarea Amendamentului de la Doha, punerea în aplicare a deciziilor conexe ale Conferinței părților la CCONUSC având rolul de reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto și un acord de îndeplinire în comun vor necesita stabilirea unor norme care să asigure punerea în aplicare la nivel tehnic în Uniune a celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, inclusiv tranziția de la prima perioadă de angajament

⁽¹⁾ Avizul din 26 februarie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 mai 2014.

la a doua perioadă de angajament, pentru a permite funcționarea efectivă a unui acord de îndeplinire în comun și pentru a asigura alinierea acestuia la funcționarea sistemului Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii („EU ETS”) instituit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și prin Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

- (5) În prima perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, cerințele convenite la nivel internațional privind contabilizarea și gestionarea emisiilor și a unităților și îndeplinirea în comun de către Uniune și statele sale membre au fost puse în aplicare în conformitate cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, cu Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei ⁽⁴⁾ și cu Regulamentul (UE) nr. 920/2010 al Comisiei ⁽⁵⁾. Regulamentele (CE) nr. 2216/2004 și (UE) nr. 920/2010 au fost înlocuite prin Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei ⁽⁶⁾, care cuprinde dispoziții privind gestionarea unităților în contextul punerii în aplicare și al funcționării EU ETS și al Deciziei nr. 406/2009/CE. Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, recent adoptat, care a abrogat și a înlocuit Decizia nr. 280/2004/CE, nu conține baza juridică care să permită Comisiei să adopte normele tehnice de punere în aplicare necesare pentru cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto în conformitate cu condițiile din Amendamentul de la Doha, cu deciziile Conferinței părților la CCONUSC având rolul de reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto și cu condițiile unui acord de îndeplinire în comun.
- (6) În cazul în care un stat membru este dezavantajat în mod grav de o situație specifică și excepțională, inclusiv de incoerențele contabile legate de corelarea punerii în aplicare a legislației Uniunii cu normele convenite în temeiul Protocolului de la Kyoto, Comisia ar trebui, fără a aduce atingere îndeplinirii obligațiilor care revin statelor membre în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE și sub rezerva disponibilității unităților la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, să adopte măsuri de redresare a situației, prin transferul unor reduceri de emisii certificate (CER), unități de reducere a emisiilor (ERU) sau unități ale cantității atribuite (AAU) înscrise în registrul Uniunii către registrul statului membru respectiv.
- (7) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a articolului 10 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾.
- (8) Decizia 1/CMP.8 adoptată de Conferința părților la CCONUSC având rolul de reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (denumită în continuare „Decizia 1/CMP.8”) modifică normele privind stabilirea eligibilității pentru participarea la mecanismele flexibile în cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto. Aceasta stabilește, de asemenea, limite privind reportarea unităților din prima în cea de a doua perioadă de angajament și include cerința ca fiecare parte să stabilească un cont pentru rezerva de unități excedentare din perioada anterioară. În plus, decizia respectivă prevede prelevarea unei cote de 2 % din primele transferuri internaționale de AAU și din emiterea de ERU pentru proiecte de punere în aplicare în comun imediat după conversia în ERU a AAU sau a unităților de eliminare (RMU) deținute anterior de către părți. În prezent, sunt în curs de negociere norme suplimentare de punere în aplicare a celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽²⁾ Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

⁽³⁾ Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto (JO L 49, 19.2.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei din 21 decembrie 2004 privind un sistem de registre standardizat și securizat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 386, 29.12.2004, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 920/2010 al Comisiei din 7 octombrie 2010 de creare a registrului Uniunii pentru perioadele care se încheie la 31 decembrie 2012 aferente schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 270, 14.10.2010, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO L 122, 3.5.2013, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (9) În actele delegate care urmează să fie adoptate în conformitate cu prezentul regulament, Comisia ar trebui să prevadă un proces de compensare la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, prin care orice transfer net al nivelurilor anuale de emisii alocate în conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE și orice transfer net de certificate cu țările terțe participante la EU ETS, care nu sunt părți la un acord de îndeplinire în comun cu Uniunea și cu statele sale membre, să fie urmat de transferul unei cantități corespunzătoare de AAU.
- (10) Normele internaționale relevante menite să reglementeze contabilizarea emisiilor și realizarea de progrese în direcția îndeplinirii angajamentelor urmează să fie adoptate cu ocazia următoarei conferințe privind schimbările climatice din decembrie 2014 care urmează să aibă loc la Lima. Uniunea și statele sale membre ar trebui să colaboreze cu țările terțe în acest sens.
- (11) În conformitate cu Decizia 1/CMP.8, care impune părților să își revadă, până în 2014, angajamentele pentru cea de a doua perioadă de angajament, ar putea fi luată în considerare anularea unor AAU, CER sau ERU în vederea creșterii nivelului de ambiție al angajamentelor părților.
- (12) Pentru a stabili norme coerente menite să asigure punerea în aplicare la nivel tehnic în Uniune a celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, incluzând tranziția de la prima la cea de a doua perioadă de angajament, pentru a permite funcționarea efectivă a acordului de îndeplinire în comun a angajamentelor Uniunii, ale statelor sale membre și ale Islandei pentru cea de a doua perioadă de angajament, precum și pentru a asigura alinierea sa la aplicarea EU ETS și a Deciziei nr. 406/2009/CE, Comisiei ar trebui să îi fie delegată competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de la data adoptării de către Uniune a Amendamentului de la Doha până la sfârșitul perioadei suplimentare pentru îndeplinirea angajamentelor în temeiul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante Parlamentului European și Consiliului, precum și concordanța acestora cu cerințele de contabilizare convenite la nivel internațional, cu un acord de îndeplinire în comun încheiat între Uniune, statele sale membre și țări terțe în temeiul articolelor 3 și 4 din Protocolul de la Kyoto și cu legislația relevantă a Uniunii.
- (13) În concluziile Consiliului din 9 martie 2012 se afirmă că obiectivul cuantificat al Uniunii de limitare sau de reducere a emisiilor în cea de a doua perioadă de angajament este stabilit pe baza emisiilor totale de gaze cu efect de seră ale Uniunii permise în perioada 2013-2020 în temeiul pachetului său legislativ privind clima și energia, reflectându-se astfel angajamentul unilateral al Uniunii de a-și reduce cu 20 % emisiile până în 2020, și se confirmă, în acest context, că obligațiile de reducere a emisiilor de către fiecare stat membru în parte nu ar trebui să depășească obligațiile acestora convenite în cadrul legislației Uniunii.
- (14) Ar trebui asigurată respectarea limitelor stabilite prin deciziile relevante ale organismelor care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto privind reportarea ERU și a CER din prima în cea de a doua perioadă de angajament.
- (15) Regulamentul (UE) nr. 525/2013 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se introduc următoarele puncte:

- „13a. «rezervă pentru perioada de angajament» sau «CPR» înseamnă rezerva creată în temeiul anexei la Decizia 11/CMP.1 sau al altor decizii relevante adoptate de organisme care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto;

- 13b. «rezerva de unități excedentare din perioada anterioară» sau «PPSR» înseamnă contul înființat în temeiul Deciziei 1/CMP.8 a Conferinței părților la CCONUSC având rolul de reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (denumită în continuare «Decizia 1/CMP.8») sau al altor decizii relevante adoptate de organisme care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto;
- 13c. «acord de îndeplinire în comun» înseamnă condițiile unui acord, în temeiul articolului 4 din Protocolul de la Kyoto, între Uniune, statele sale membre și oricare țară terță în scopul îndeplinirii în comun a angajamentelor asumate de acestea în temeiul articolului 3 din Protocolul de la Kyoto, pentru cea de a doua perioadă de angajament;».

2. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Uniunea și statele sale membre contabilizează, fiecare în parte, în respectivele lor registre stabilite în temeiul primului paragraf, cantitățile respective atribuite lor în cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto și efectuează tranzacțiile menționate la primul paragraf, în conformitate cu Decizia 1/CMP.8 sau cu alte decizii relevante adoptate de organisme care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto și cu un acord de îndeplinire în comun. În acest scop, Uniunea și fiecare stat membru efectuează, fiecare în respectivele lor registre, următoarele:

- înființează și gestionează conturi de depozit ale părții și emit o cantitate de AAU care corespunde cantităților respective atribuite lor pentru cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto în aceste conturi de depozit ale părții;
- contabilizează emiterea, deținerea, transferul, achiziționarea, anularea, retragerea, reportarea, înlocuirea sau schimbarea datei expirării a AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER, după caz, înscrise în respectivele lor registre pentru cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto;
- stabilesc și mențin o rezervă pentru perioada de angajament;
- raportează AAU, CER și ERU înscrise în respectivele lor registre din prima în cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto și creează o rezervă de unități excedentare din perioada anterioară și gestionează AAU deținute în aceasta;
- contabilizează transferul de AAU sau de ERU, ca parte din procedurile ce urmează a fi efectuate după emiterea de ERU și din primul transfer internațional de AAU.”;

- (b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Comisia este, de asemenea, împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25, în scopul realizării, prin registrele Uniunii și ale statelor membre, a punerii în aplicare necesare la nivel tehnic a Protocolului de la Kyoto, în temeiul Deciziei 1/CMP.8 sau al altor decizii relevante adoptate de organisme care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto, precum și al unui acord de îndeplinire în comun, în conformitate cu alineatul (1).

(6) Comisia este împuternicită, de asemenea, să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 25, pentru a asigura că:

- orice transfer net al nivelurilor anuale de emisii alocate în conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE și orice transfer net de certificate cu țările terțe participante la sistemul de comercializare a certificatelor de emisii în cadrul Uniunii stabilit prin Directiva 2003/87/CE, care nu sunt părți la un acord de îndeplinire în comun, sunt urmate de un transfer al unei cantități corespunzătoare de AAU prin intermediul unui proces de compensare la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto;

— sunt efectuate acele tranzacții care sunt necesare pentru alinierea aplicării limitelor stabilite prin deciziile adoptate de organisme care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto privind reportarea ERU și a CER din prima în cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto la punerea în aplicare a articolului 11a din Directiva 2003/87/CE; aceste tranzacții nu aduc atingere capacității statelor membre de a reporta și alte ERU și CER din prima în cea de a doua perioadă de angajament, în alte scopuri, cu condiția ca limitele pentru reportarea ERU și a CER din prima în cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto să nu fie depășite.

(7) În cazul în care un stat membru este dezavantajat în mod grav de o situație specifică și excepțională, inclusiv de incoerențele contabile legate de corelarea punerii în aplicare a legislației Uniunii cu normele convenite în temeiul Protocolului de la Kyoto, Comisia poate, sub rezerva disponibilității unităților la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, să adopte măsuri de redresare a situației respective. În acest scop, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru transferul în registrul statului membru în cauză CER, ERU sau al AAU înscrise în registrul Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2). Competența de a adopta aceste acte de punere în aplicare se conferă Comisiei de la data adoptării de către Uniune a Amendamentului de la Doha la Protocolul de la Kyoto.

(8) Atunci când adoptă actele delegate menționate la alineatele (5) și (6), Comisia asigură coerența cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia nr. 406/2009/CE, precum și o punere în aplicare coerentă a cerințelor convenite la nivel internațional în materie de contabilizare, optimizează transparența și asigură exactitatea contabilizării AAU, RMU, ERU, CER, tCER și lCER de către Uniune și de către statele membre, evitând, pe cât posibil, sarcinile administrative și costurile, inclusiv cele legate de împărțirea procedurilor și de dezvoltarea și mentenanța sistemelor informatice. Este deosebit de important ca, înainte de adoptarea actelor delegate respective, Comisia să urmeze practica curentă și să desfășoare consultări cu experți, inclusiv cu experții din statele membre.”

3. La articolul 11 se adaugă următorul alineat:

„(3) La sfârșitul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto și în conformitate cu Decizia 1/CMP.8, sau cu alte decizii relevante adoptate de organisme care țin de CCONUSC sau de Protocolul de la Kyoto, precum și cu un acord de îndeplinire în comun, Uniunea și statele membre retrag fiecare din registrele lor respective AAU, RMU, ERU, CER, tCER sau lCER echivalente emisiilor de gaze cu efect de seră din surse și eliminărilor de către absorbanți a gazelor cu efect de seră incluse în cantitățile lor atribuite respective.”

4. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 6 și 7 și la articolul 10 alineatul (4) este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani, începând cu 8 iulie 2013.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 10 alineatele (5) și (6) se conferă Comisiei, de la data adoptării de către Uniune a Amendamentului de la Doha la Protocolul de la Kyoto până la sfârșitul perioadei suplimentare pentru îndeplinirea angajamentelor asumate în temeiul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto.”

5. La articolul 26 se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul articolului 10 alineatul (7), atunci când comitetul nu emite niciun avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre

Adoptat la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS
